

РЕШЕНИЕ

№ 1650

гр. София, 15.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 17.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10671** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 10, ал. 5 от ЗСПД.

АССГ е сезиран от Х. А. И. А. с жалба срещу заповед № ЗСПД/Д-С-СК/5067/24.09.2024 г., издадена от Директора на ДСП С.. Излага съображения за незаконосъобразност акта и моли да бъде отменен.

Ответникът, с писмена молба, заявява, че жалбата е неоснователна.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните, видно от писмения отговор на ответника /л. 18/, няма спор по фактите. Детето е записано в училище в РБ, живее в България, но е със сирийско гражданство. Майката е с българско гражданство. По тази причина с атакуваната заповед от 24.09.2024 г. на майката е отказана еднократна помощ по чл. 10а, ал. 1 от ЗСПД за ученици, записани в 1-4 клас. Административният орган е приел, че няма сключена спогодба между РБ и С. за изплащане на семейни помощи за деца.

Видно от доказателствата – копие на паспорт и акт за раждане – детето е родено в РБ и се ползва с международна закрила като бежанец.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган съгл. чл. 10, ал. 4 от ЗСПД – Директор на Дирекция Социално подпомагане /ДСП/ С.. При издаването му е спазена

предвидената в закона писмена форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗСПД и Правилника за прилагането му.

Съгласно чл. 3 от ЗСПД право на семейни помощи за деца имат: 1. бременните жени - български граждани; 2. семействата на българските граждани - за децата, които отглеждат в страната; 3. семействата, в които единият от родителите е български гражданин - за децата с българско гражданство, които отглеждат в страната; 4. семействата на роднини, близки или приемни семейства - за децата, настанени по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; 5. бременните жени - чужди граждани, и семействата на чужди граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната, ако получаването на такива помощи е предвидено в друг закон или в международен договор, по който Република България е страна.

Спорът е правен и се свежда до въпроса дали са основания за отпускане на еднократна помощ по реда на ЗСПД за детето. Трайна е съдебната практика на АССГ по дела със сирийски граждани с предоставен хуманитарен статут, че исканата помощ следва да бъде отпусната. В този смисъл са например Решение № 7922 от 21.12.2022 г. на АдмС - С. по адм. д. № 9746/2022 г., Решение № 2712 от 20.04.2023 г. на АдмС - С. по адм. д. № 11136/2022 г., Решение № 885 от 9.02.2024 г. на АдмС - С. по адм. д. № 10822/2023 г., Решение № 770 от 2.02.2024 г. на АдмС - С. по адм. д. № 11038/2023 г., Решение № 2174 от 31.03.2022 г. на АдмС - С. по адм. д. № 10464/2021 г. и други. Няма правно и фактическо основание в настоящото производство да се приеме обратното. Още повече, че детето е родено в РБ.

В посочените решения са изложени подробни мотиви, свеждащи се до това, че когато лицето е с хуманитарен статут, същото се ползва съгл. чл. 32 от ЗЧРБ с правата на постоянно пребиваващ чужденец, който от своя страна, съгл. чл. 26, ал. 2 от Конституцията на РБ /КРБ/ и чл. 3, ал. 1 от ЗЧРБ, има всички права по КРБ.

В решенията е прието също така, което се споделя напълно от настоящия състав, че цитираната по-горе норма на чл. 3, т. 5 от ЗСПД не е съобразена с разпоредбата на чл. 28, § 1 на Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, съгласно която държавите членки полагат грижи получилият статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила да получават в държавата членка, която им е предоставила статута, необходимото социално подпомагане, равностойно на предвиденото за гражданите на тази държава членка, и Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила.

Следователно налице е противоречие на националните норми с нормите на Директива 2011/95/ЕС и Директива 2004/83/ЕО. България като държава членка в тази връзка е обвързана по отношение на резултата, който трябва да бъде постигнат с посочения акт, а именно получаване на необходимото социално подпомагане, което да е равностойно на предвиденото за гражданите на държавата членка.

В този смисъл националната правна уредба относно възможността за предоставяне на

помощи за деца на чужденци, пребиваващи и отглеждащи децата си на територията на Република България в производство по предоставяне на международна закрила /респ. с предоставена международна закрила/ следва да се тълкува в съответствие с общественото право.

С оглед на изложеното атакуваната заповед се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена, като на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, делото следва да бъде изпратено като преписка на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с изложените мотиви.

Жалбоподателят не претендира разноси, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Х. А. И. А. заповед № ЗСПД/Д-С-СК/5067/24.09.2024 г., издадена от Директора на ДСП С..

ВРЪЩА преписката на Директора на ДСП С. за ново произнасяне при съобразяване с мотивите, изложени в настоящето решение.

Решението е окончателно, съгл. чл. 10, ал. 5 от ЗСПД.

СЪДИЯ: